

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἄβριον ἀφικνεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου «Σαβότα» ὁ Διάδοχος τῆς Ἰταλίας, ἐν ταύθην δὲ δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας, οἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐγκαταστημένοι καὶ παρεπιδημοῦντες Ἰταλοὶ προέβητο νὰ ὑποδεχθῶσι τὸν Πρίγγιπα μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων τιμῆς καὶ ἀγάπης, ἀλλ' ἐκωλύθησαν ἕνεκα τοῦ πένθους ὃ ἄγχι ὁ Βασιλικὸς οἶκος τῆς Ἰταλίας, ἐπὶ τῷ προσφάτῳ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλέως πρίγγιπος Ἀμεδαίου, καὶ τοῦ αὐστηροῦ ἀνεπισήμου δι' οὗ ταξειδεύει ὁ Πρίγγιψ, ὁστις, ὡς γνωστὸν, ταξειδεύει ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κόμητος τοῦ Πολέντζου. Οὕτω ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Διαδόχου ἐνταῦθα ἔσεται ἄνευ διαδηλώσεων. Καὶ ὁ τόπος Θεσσαλίας δὲν θέλει μείνει ἀμέτοχος τῆς χαρᾶς τῶν Ἰταλῶν ὑποδεχομένων τὸν Διάδοχον, ἐάν παρεσκευάζετο αὐτῷ πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ.

— Τὴν ἐσπεραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο ἐνταῦθα ἕτερος φόνος ὑπὸ χειρίστας περιστάσεις. Δύο οἰκογενεῖς ἀρραβωνήσαν ἐν τινὶ οἰνοπωλείῳ τῆς ἀνω πόλεως καὶ ἄνευ πραγματοποιησῆς ἀφορμῆς, ἄνευ σπουδαίας ἐρίδος ὁ εἰς ἔσφαξε τὸν ἕτερον ὡς ἀρνίον. Ὁ εἰς εἶχεν ἐνώπιόν του ποτήριον οἴνου καὶ ἀνέμελλε τὸν οἰνοπώλην νὰ τοῦ γράσῃ μίαν φιάλην διὰ τὴν οἰκογενεῖάν του, ὅπου ταῖς εἰσήλθεν ὁ ἕτερος διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ἔλαβε τὸ θάρος νὰ λάβῃ τὸ ποτήριον τοῦ πρώτου καὶ νὰ τὸ πῖῃ· οὗτος παρετήρησεν αὐτῷ ὅτι ἐδύνατο νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν φιλεύσῃ ἐν ποτήριον οἴνου καὶ ὄχι νὰ λάβῃ τὸ ἰδικόν του καὶ ὅτι τοιαύτη πράξις τὸν χαρακτηρίζει ὡς ἀφιλότιμον. Αὐθώρα ὁ ἕτερος ἔκρινε καὶ ἀπεφάσισεν ὅτι τὴν ὄβριον ταύτην ὄρειλε νὰ ἐκπλήρῃ δι' αἵματος καὶ ἀνασπᾶσας φοβερὰν μάχαιραν ἀπέκοψε τὸν λαιμὸν τοῦ ὄβριστοῦ τοῦ ὅστις καὶ ἄμέσως ἀπέθανε. Ὅλα δὲ ταῦτα ἐγένοντο τὸσφ ταχέως καὶ ἡσυχῶς, ὥστε οἱ ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ σχεδὸν οὐδὲν ἀντελήφθησαν καὶ μόνον ὅταν εἶδον πτώποντα τὸν σφαγέντα ἠνόησαν τὰ γενόμενα. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ δράστης δὲν συνελήφθη.

— Τὴν αὐτὴν ἐσπεραν ἐν τῷ παρὰ τὴν πόλιν χωρίῳ Μιντιλόγι ἕτερος ἀρειμάνιος εἰσήλθεν εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦ χωρίου καὶ διὰ τῆς ῥάβδου τοῦ συνέτριψε σχεδὸν ὅλα τὰ σκεῦα τοῦ οἰνοπωλεῖου· ὁ οἰνοπώλης ὑπέστη τὴν ἐπιδρομὴν ταύτην μεθ' ὑπομονῆς λαβὼν τὴν διαβεβαίωσιν ἄλλου τινὸς συνοδεύοντος τὸν ἀρειμάνιον ὅτι τὴν ἐπομένῃν θέλει τῷ πληρώσει τὴν ζημίαν· ὁπότεν ὁμοῦς ὁ ἐπιδρομεὺς ἔβρασε καὶ τὸν λαμπτήρα τοῦ οἰνοπωλεῖου καὶ ἄφρσεν αὐτὸ εἰς τὸ σκότος ὃ δυστυχῆς οἰνοπώλης παρεπονέθη κατὰ τῆς καταστάσεως ἐκείνης καὶ ἐζήτησε νὰ ἀποτρέψῃ τὴν τελείαν καταστροφὴν· θυμωθεὶς τότε ὁ πρῶτος ἀστάσου λέγει, νὰ πάρω τὸ δίκανον· καὶ ὄντως σπεύδει εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν λαμβάνει τὸ ὄπλον του καὶ σπεύδει εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον ἐκ τῆς θύρας τοῦ οἴκου πυροβολεῖ καὶ τραυματίζει κρισίως τὸν οἰνοπώλην ὅστις χθὲς ἐτελεύτησεν ἐκ τοῦ τραύματος. Περιττὸν

καὶ πάλιν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ δράστης δὲν συνελήφθη· ἀλλ' ἂν καὶ συλληφθῇ, θὰ ἐλθῶσιν μετ' ὀλίγον οἱ κ. κ. ἔνοχοι νὰ εἴπωσιν ὅτι ὁ ἄνομος δὲν πταίει, διότι ἦτο μεθυσμένος καὶ συνεπῶς ἐδικαιοῦτο νὰ θραύῃ τὰ σκεῦα τοῦ οἰνοπωλεῖου καὶ νὰ φρονέσῃ τὴν οἰνοπώλην.

— Περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο ἀρχὴ πυρκαϊᾶς εἰς τὸ ἐνταῦθα ξυλουργικὸν ἐργοστάσιον τοῦ κ. Παναγ. Μπουρδοπούλου, ἧτις ἐνοηθεῖσα εὐτυχῶς ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ νεωκόρου τοῦ «Βύαγγελισμοῦ» κατεστάλη εἰς τὴν γένεσίν της, τῇ συνδρομῇ τῶν προσδραμόντων πολιτῶν. Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπνευσε σφοδρὸς ἄνεμος, ἐάν δὲ ἡ πυρκαϊὰ αὕτη δὲν ἤθελεν ἐνοηθεῖ ἐγκαίρως ἢ δὲν κατεστέλετο ἐν τῇ ἀρχῇ της, ἀφεύκτως ἤθελε λάβει μεγίστας διαστάσεις, ἤθελε πάντως ἀποτεφρώσει ὀλόκληρον τὸ τετράγωνον καὶ τὴν ἐπομένῃν θὰ εὐρισκώμεθα πρὸ τῶν ἐρείπειων καταστροφῶν ἀνεπανορθώτων· ταῦτα δὲ πάντα ἕνεκα τῶν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν ὑρ' ἃς περιεκυκλόυτο ἡ ἐστία τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου, πρὸ παντὸς ὁμοῦς ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως παρ' ἡμῖν παντὸς ἀμυντικοῦ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν μέσου. Εἶναι πολὺ λυπηρὸν ὅτι μ' ὄλας τὰς θλιβεράς προειδοποιήσεις ἡμῖς μένομεν ἀπαθείς καὶ ἀδιάφοροι πρὸ τῶν ἐπικειμένων κινδύνων, καὶ οἱ ἀναμέτοχοι τελείαν τινὰ καταστροφὴν ἵνα ἀνανήψωμεν καὶ προνοήσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς περιουσίας μας. Εἶναι, ἐπαναλαμβάνομεν, ὁ ἔσχατος βαθμὴ τῆς ἡλιθιότητος νὰ ζῶμεν ἐν πόλει οἷα ἡ ἡμετέρα, δηλ. μετ' οἰκοδομὰς πεπαικωμένης καὶ συνεχόμενης πρὸς ἀλλήλας, μετ' οἰκοδομὰς ἐν αἰ· τὸ ξυλον ἀποτελεῖ τὸ ἀναπόφευκτον συμπλήρωμα αὐτῶν, καὶ περιεκυκλούμενας ἐκ παντοίων εὐφλέκτων ὕλων ἐκ τοῦ ἐπικινδυνωδεστέρου εἶδους, ἄνευ μᾶς ἐπαρκούς ὑδραυλικῆς, ἄνευ πυροσβεστικοῦ σώματος καλῶς ὀργανωμένου, ἄνευ ὑδραυλικοῦ συστήματος ὑπηρετικῶν τοῦ πυροσβεστικοῦ ἔργου. Δὲν εἶναι δὲ ἀναγκαῖον νὰ ἦναι τις προφῆτης, ἔχων ὑπ' ὄψιν πάντα ταῦτα, νὰ προείπῃ φοβερὰν τινὰ καταστροφὴν ὡς ἐπικειμένην τῇ πόλει. Πρέπει καὶ πάλιν νὰ ἐπενθυμίσωμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὸ ὑπάρχον πυροσβεστεῖον τοῦ Ἑμπορικοῦ συλλόγου «Βομη», διότι καὶ μικρὸν εἶναι τοῦτο καὶ ἀνεπαρκές· ἔχει ὑπηρετικὸν προσωπικόν· οὐδ' ἐδύνατο νὰ ἦναι καλλήτερον, διότι τὸ σωματεῖον ἐκεῖνο μικρὰ δύναται νὰ διαθέσῃ μέσα, οὐδ' ἀνέλαβε διὰ τῆς ἰδρύσεώς του νὰ πληρώσῃ καθ' ὀλοκληρίαν τὴν σχετικὴν ἀνάγκην τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐξεγείρῃ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρόνοιαν καὶ νὰ θέσῃ τὸν πυρῆνα μεγάλου καὶ ἐπαρκούς ἰδρύματος, ἐν τῇ πεποιθῆται ὅτι ἐν τῇ ἐνεργείᾳ του ταύτῃ ἤθελεν εὖρει προθύμους συμπράκτορας τὴν κυβερνήσιν, τὴν δῆμον, τὰς παρ' ἡμῖν ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει. Δυστυχῶς ὁ Σύλλογος ἐγκαταλείφθη εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μόνος, οὕτω δὲ ἀπέμεινεν ἀτελὲς καὶ ἀνίκανον νὰ ἐκασφαλίσῃ τὴν πόλιν κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς. Ὁ Σύλλογος, καθ' ἡμᾶς, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεώς σου ὀρεῖται νὰ διαλύσῃ τὸ μικρὸν

πυροσβεστεῖον του, ἵνα μὴ ἐπ' αὐτοῦ στηρίξωνται μάταιαι ἐλπίδες καὶ ἐπαναπαύεται ἡ ἀβελτηρία τοῦ τόπου. Αἱ ἀρυδαῖοι ὀρεῖονται νὰ ζητήσῃσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐνταῦθα ἐγκαταστάσιν μονίμως ἀποσπασματος πυροσβεστῶν· ἐάν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ν' ἀναλάβῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὴν ἴδρυσιν ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως πυροσβεστείου μετ' ἐπαρκούς ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ· ἀλλ' ἂν καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ἐν τῷ συμφέροντι αὐτῶν αἱ παρ' ἡμῖν ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι ὀρεῖονται νὰ συνδράμωσι τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου διὰ γενναίων χρηματικῶν καὶ ἐτησίων συνδρομῶν, ἵνα τὸ σωματεῖον δυναθῇ καὶ διὰ τῶν χρηματικῶν τούτων χορηγιῶν καὶ δι' ὅσων καταβάλλει ἡδη ἐκ τοῦ ταμείου του καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ δήμου, νὰ καταρτίσῃ πυροσβεστεῖον ἱκανὸν νὰ ἐκασφαλίσῃ τὴν πόλιν κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς οἵτινες ἐπαναλαμβάνομεν δὲν εἶναι μικροὶ οὔτε μακρὰν ἡμῶν.

— Ἐξεδόθη τὸ 26ον τεῦχος τοῦ Β γ κ κ λ ο π α ι δ ι κ ο ὺ Λ ε ξ ι κ ο ὺ, τὸ ὁποῖον δημοσιεύσεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου οἱ κ. κ. Μπάρτ καὶ Χριστ. ἐν Ἀθήναις. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀναγωγῆς δίκη μέχρι τοῦ Ἀναξαγόρας ἄρθρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται ὡς ἐκτενεστερα τὰ ἐξῆς· ἀναγωγῆς δίκη, ἀναδικαία, ἀναδίπλωσις, ἀνάδοχος, ἀνάθεμα, ἀνάθεωρησις, ἀναίμα, ἀναίρεσις, ἀναίσιθσις κλπ., ἀνάκλασις, ἀνάκλησις, ἀνακοπή, Ἀνακρέων, ἀνάκρισις, ἀναλογία, ἀνάλυσις, ἀνανέωσις, Ἀναξαγόρας· Συνοδεύεται δὲ τὸ τεῦχος ὑπὸ πίνακος τῶν διαπύθρων ἀγκυρῶν. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται λ. 90.

— Εὐχαρίστως γνωρίζομεν τοῖς ἀναγιώσταις ἡμῶν ὅτι ὁ συμπολίτης κ. Λεων. Σίψωμος ἔτυχεν ἐν τῇ τελευταίᾳ παγκοσμίῳ Παρισίῃ Ἐπιθετικῷ βραβείῳ διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ ἐκτεθέντες οἴνους του. Εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικὴν διὰ τὴν ἐλληνικὴν οἰνοποιίαν ὅτι οἱ οἴνοι τοῦ κ. Σίψωμου, ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν κρίσιν εἰδημονεστάτων ἀνδρῶν καὶ συγκριθέντες πρὸς τοῦς οἴνους δεδοκιμασμένων καταστημάτων, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς καλλίστοι καὶ ἔτυχον ἀξιοζήλου βραβείου, ἐφ' ᾧ συγχαίρομεν τὸν ἀξιοτίμον συμπολίτην ἡμῶν. Σίψωμος, ὡς γνωστὸν, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ κ. Σίψωμος μετ' ἐπιμελείας καὶ νοημοσύνης ἀφιερωθεὶς εἰς τὴν οἰνοποιίαν, κατέστησε τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου του περιζήτητα παρ' ἡμῖν καὶ βραβεύσιμα ἐν εὐρυτάτῳ συναγωνισμῷ, κατέδειξε δὲ δι' αὐτῶν ὅποιον λαμπρὸν μέλλον ἐπιφύλασσεται εἰς τοῦς ἐλληνικοὺς οἴνους, ἐάν κατὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν, ἐγκαταλείψωμεν τὴν πατροπαράδοτον μέθοδον καὶ τραπέσωμεν τὴν ὁδὸν ἣν ἀνοίγει πρὸ ἡμῶν ἡ ἐπιστήμη διὰ τῶν νέων μεθόδων, ὡς πράττει οὗτος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀθροῦθως καὶ μεθ' ὑπομονῆς.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἔβδωκεν οἰκτρὸν τέλος εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ῥιφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ὁ συμπολίτης ἡμῶν Δημ. Πικρολετόπουλος πρῶτον ἔμπορος καὶ οἰκογενεάρχης. Αἷτια τῆς καταστροφῆς ταύτης λέγονται οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι εἰς ἃς περιήλθεν μετ' ἀλλεπάλληλους ἔμπορικὰς ἀτυχίας πρὸς ἃς εἰς μάτην ἐξ

πάλασε επί πολὺ ὁ δυστυχὴς Νικολαΐδης καὶ τις πνευματικὴ διατάραξις ἣτις πρὸ τινος εἶχε παρατηρηθεῖ ἐν αὐτῷ.

Ἀνηγγέθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀεροπλοϊκὴ ἐταιρεία διακόπτεται τὴν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βριτιδίου γραμμὴν ἀπὸ τῆς προσεχούσης ἐβδομάδος. Τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως ἡμῶν μετὰ λύπης ἔμαθε τὴν διακοπὴν ταύτην, ἣτις καθιστᾷ κατὰ ἔν ἐτι ὀλιγώτερα τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὀλίγου ἄλλως ὑπηρεσίας καὶ ματαιοὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συναγωνισμοῦ πρὸς ἄλλας ἀεροπλοϊκὰς ἐταιρείας. Διὰ πολλοὺς λόγους ἡ γραμμὴ αὕτη εἶδει νὰ διατηρηθῇ καὶ μετὰ τὴν θυσίαν τοῦ δημοσίου, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι αὕτη δὲν ἦτο ἐπιφορὰ τῆς ἐταιρείας. Ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς της ἐγένοντο ἤδη ἐντέθεν παραστάσεις καὶ πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν διεθυσίν τῆς ἐταιρείας, ἐκ μέρους τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἁ'Ερμῆς αἰτίαις ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσιν εἰσακουσθεῖ.

— Ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων πρωτοδικῶν κ. Γεώργιος Μητσόπουλος, ἀρτί μετατεθεὶς ἐντέθεν εἰς Μεσολόγγιον, ἐμηνηστεύατο τὴν καλλίστην καὶ εὐημενὴν δεσποινίδα ΚΟΥΛΑΝ, πρωτότοκον θυγατέρα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Κωνστ. Λάππα. Ὁ «Φορολογούμενος» πρὸς ἀμφοτέρους τοῦ φιλικούς οἰκούς, τοὺς συνδεομένους ἤδη ἐπ' αἰσίοις, θερμὰ ἀπευθύνει συγχαρητήρια.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸ ὁ κ. Δήμαρχος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ δήμου ἡμῶν, τοῦ ἀρξάμενου ἤδη ἔτους. Τὰ ἐξόδα καὶ ἔσοδα ἀνέρχονται κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον εἰς δραχ. 5,935,800. ἔννοεῖται ὅτι εἰς μὲν τὰ ἔσοδα συγκαταλέγεται καὶ τὸ τρυφερὸν ἔσοδον τοῦ δανείου, εἰς δὲ τὰ ἐξόδα ἡ δαπάνη δημοτικῶν τινῶν ἔργων. Ὁ Θεὸς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ σώσωσι τὸν τόπον καὶ ἀπὸ τοῦ δανείου καὶ ἀπὸ τῶν Δημοτικῶν ἔργων.

— Κατὰ τῆς γενομένης καταμετρήσεως τῶν ἐναποταμιευμένων οἴνων τῆς ἐφθαινῆς ἐσοδείας, πλεῖστον ὅσα ἀκούονται καθ' ἑκάστην παράπονα ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων. Κατὰ τὴν καταμέτρησιν ἐγένοντο ὄργια εἰς βάρος τῶν πολλῶν καὶ πρὸς ἀθέμιτον ὄφελος ὀλίγων, ὑπὸ δὲ τὴν τήρησιν τῶν νομίμων τύπων, ἐγένοντο ἀδικίαι ἄξιαι στιγμιαίου. Ὁ ἐπ' ἀνελθόμενος εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἀφοῦ συμπληρώσωμεν τὰς πληροφορίας μας ἐπὶ τῶν γενομένων παρακαλοῦνται δὲ οἱ πληροφορημένοι περὶ αὐτῶν, νὰ καταστήσωσι καὶ ἡμᾶς ἐνημέρους.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ κατωτέρω δημοσιευομένου ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ «Ἐυαγγελισμοῦ», μετ' ἐπαίνου μνημονεύομεν τὰς ἐργασίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦτου συμβουλίου, ὅπερ μετ' ἀδιαπτύτου ζήλου ἐργάζεται εἰς τὴν εὐπρεπεστέραν παράστασιν τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στερεότητά του, ἣτις ὡς γνωστὸν, εἶχε κατασταθεῖ ἀμφίβολος μετὰ τοὺς τελευταίους σεισμούς. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν τοῦτο συμβούλιον παρέλαβε τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐν χειρὶ τῆς κατὰ τὰς ἐπιμέλειαις, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιμελίαν τῆς στερεότητός του ἠργάσθη δὲ μετ' ἐπιμελείας καὶ νομοσύνης πρὸς ἐξασφάλισίν του, καὶ τὸ κατῳρώσων ἐν πληρότητι οὕτω δὲ σήμερον τὸ κτίριον ἰσχυροποιήθη εἰς βαθμὴν ἀποκλειόντα πᾶσαν ὑποψίαν. Οὐχ' ἦτον καὶ τὰς ἄλλας τοῦ ναοῦ διακοσμῆσεις ἐπεμελήθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον, οὕτω δὲ κατέστηεν αὐτὸν δεκτικὸν πολλῆς ἐσπέριας. Ὑπολείπεται ἐν τούτοις πάντοτε ὁ ἔσωτερικὸς διάκοσμος ἡ ἡ τοιοχογραφία τοῦ ναοῦ, ἣτις διὰ νὰ συντελεσθῇ πρεπόντως καὶ κατὰ τὰς ἀξιώσεις τῆς φιλοκάλου ἐπιθυμίας τῶν κ. κ. ἐπιτρόπων καὶ τῶν ἐνωριτῶν ἀπαιτεῖ σημαντικὴν δαπάνην εἰς ἣν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσωσιν οἱ τακτικοὶ πόροι τοῦ ναοῦ. Μανθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἐγκύπτουσιν ἤδη εἰς τὴν

ἐξέτασιν τῶν πρὸς τοῦτο χρηματικῶν μέσων, εἶναι ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἔσως διὰ τινος οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ ὃν μελετᾷ, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸ κοινὸν διὰ νέων εἰσφορῶν. Ἐκ τῆς φιλοτιμίας, τῆς νομοσύνης καὶ τοῦ ζήλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦτου συμβουλίου πολλὰ ἀρτῶμεν καὶ ἀναμένομεν.

* — Ἐν ἐκτάκτω ποικύλῃ παραστάσει δοθείσῃ ὑπὲρ τοῦ κομικοῦ κ. Ἐυαγγέλου Παντοπούλου ἐν τῷ ἐν Πέρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θεάτρῳ Βέρθη ἐθα σὺν τοῖς ἄλλοις παρεστάθῃ πρώτῃν φορᾶν ἀπὸ ἑλληνικῆς σκηνῆς ὁ μονόλογος κομικὸς «Ἡ Μύτα» ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Παντοπούλου, τσαυτῆ συρροῇ κόσμου ἦτο ὥστε, ὡς γράφει εἰς τῶν ἐκεῖ διεμμένων ἑλλήνων δι' ἐν καθίσμα ἐπλήρῳ πολλοὶ μίαν λίραν, περισσότεραι δὲ τῶν 50 οἰκογενειῶν μὴ εὐροῦσαι θέσιν ἀνεχώρησαν κατὰ χτυπημέναι. Ἡ εἰσπραξις ἀνήλθεν εἰς 135 λίρας Τουρκικὰς. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρώμεν τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν ἐκτίμισιν ἣν παρέχει εἰς τοὺς ἑλλήνας ἠθοποιούς καὶ δὴ εἰς τὸν κ. Ἐυαγγέλου Παντοπούλου, ὅστις ἐπαξίως τῆς θέσεως τοῦ ἠθοποιῦ ἦν κατέχει κατεργασθεὶς τοὺς πάντας ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς παραστάσεώς του. Συγχαίρομεν καὶ τὸν κ. Παντοπούλου ἐπὶ τούτῳ εὐχόμενοι αὐτῷ ἵνα πάντοτε τιοῦτον θρίαμβον ἐπιπέγκῃ. *

— Ὁ κ. Χαράλμπος Γ. Τριάντης τῇ 10 τρέχοντος, ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος δὲν δέχεται ἐπισκέψαι.

— Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος διηγήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Παντοκράτορος.

Ἀπολογισμὸς

τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους 1889

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'Μετρητὰς ὑπόλοιπον παρελ. ἔτους', 'Εἰσπραξις ἐκ κηροῦ', 'Υπόλοιπον ἐντάλματος δήμου', etc.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like 'Σκεπῆς, σχέδια καὶ στερεοποιήσεις', 'Εὐλεία ἐνταῦθα', 'Κατασκευὴ θροφῆς καὶ φατνωμάτων', etc.

Ἐν Πάτραις 31 Δεκεμβρίου 1889. Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον Κ. Σπηλιόπουλος, Σασλάριος Ἐπαμ. Πετραλιάς

Γεράσιμος Κόγκκος Γ. Κοζάκος

Ἐκτακτοὶ συνδρομαὶ κατὰ τὸ ἔτος 1889 τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ.

Θ. Ζεῦνης ἱατρός δρ. 100, Ἀδελφοὶ Παππαγιάννη δρ. 57,35, Ὅρα Νικολ. Κινοπούλου δρ. 400, Τριανταφύλλου δρ. 5, Ἐπαμ. Πετραλιάς διὰ τὰς κηλίδας γυναικωνίτου δραχ. 500 ἦτοι τὸ ὅλον δραχμὰς 762,35.

Τακτικοὶ συνδρομηταὶ τοῦ ἰδίου ναοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1889.

Ἀδελφοὶ Καρακίτσου δρ. 100, Κυριάκος Σωτηρόπουλος δρ. 25, Λεωνίδης Σπυρίδης καὶ Σ. δρ. 10, Κωνστ. Σπυρόπουλος δρ. 5, Νικ. Κοκονέζος δρ. 10, Κωνστ. Παππαγιάννης δρ. 100, Ἀναστ. Φραγκόπουλος δρ. 50, Ἀθ. Περιβολαρόπουλος δρ. 100, Ἐπαμ. Πετραλιάς, δρ. 100, Γεράσιμος Κόγκκος δρ. 100, Ἀνάστος Παππαγιάννης δρ. 25, Ἐλένη Γ. Γεωργακοπούλου δρ. 25, Χρυσάφω Ν. Πετροπούλου δρ. 20, Ἀνδρέας Κόλλας δρ. 100, Ἰω. Γ. Θωμόπουλος δρ. 25, Γιώτ. Δ. Σταμπάδου δρ. 50, Δημ. Δ. Καλέκας δρ. 10, Ἰω. Β. Κάλλας δρ. 50, Χρῆστος Β. Κοσορόπουλος δρ. 25, Ἀνδρέας Κουτσικόπουλος δρ. 25, Π. Δ. Βενετσάνοπουλος δρ. 10, Νικ. Πετραλιάς δρ. 50, Πανταζόπουλος καὶ Ἀθανασίου δρ. 10, Γεώ. Κοζάκος δρ. 25, Λάππας καὶ Λάσκαρης δρ. 20, Σπυράκος Ἐξάρχος καὶ Σ. δρ. 10, Νικ. Βενετσάνοπουλος δρ. 100, Δ. Γιαννιώτης δρ. 10, Γεώρ. Παπαζαχαρίας δρ. 15, Ν. Σ. Ἀθανασίου δρ. 6, Ἀδελφοὶ Μουστάκη δρ. 25, Ἡρακλῆς Νικολαΐδης δραχ. 10, Ἀδελφοὶ Κολλίροι δρ. 25, Μ. Σαγιάς δρ. 10, Γαβριήλ Ῥόσσης δρ. 10, Καλλιακούδας καὶ Παππᾶς δρ. 15, Γεώρ. Η. Γκαλέκας δρ. 25, Κ. Ντούκουρης δρ. 10, Γ. Α. Τριανταφύλλοπουλος δρ. 15, Εὐστάθ. Φερεντίνος δραχ. 25, Κυριάκος Λάππας 50, Ἀνδρέας Πονήρης δρ. 10, Φ. Δελλιβορριάς δρ. 10, Γ. Κοκαλιάρης δρ. 15, Λάππας καὶ Κοντολόλης δρ. 10, Ἀδελφοὶ Σ. Ἀνδρούτσου δρ. 25, Δημ. Η. Σαλταφῆρας δρ. 50, Δ. Ν. Πτεριώτης δρ. 25, Ν. Θ. Λιρντζῆς δρ. 20, Νικ. Γιαννόπουλος δρ. 10, Λαμπρινὸς Ἰωάννου δρ. 25 Ἀριστ. Κ. Μανιατόπουλος δρ. 10, Γεώργ. Ἰωαννίδης δρ. 10, Θ. Φ. Ἀναγνωστόπουλος δρ. 20, Σπυρίδων Ῥηγόπουλος δρ. 25, Ἀδελφοὶ Ν. Παπαϊωάννου δρ. 20, Ζαφείριος Ἀκρατόπουλος δρ. 35, Ἀδελ. Ν. Πράτσια δρ. 50, Μ. Σ. Πράτσιας 25, Δ. Νικολάου δρ. 10, Π. Μπουρόπουλος δρ. 25, Ἐμμανουὴλ Σπυρόπουλος δρ. 30, Διον. Κόκκινος δρ. 30, Κωνστ. Ἰωαννίδης δρ. 15, Δ. Φραντζῆς δρ. 20, Ἀδελ. Καραγουλιάμου δρ. 30, Ἀδελφοὶ Σπανόπουλοι δρ. 10, Χρῆστος Χρυσόπουλος δρ. 25, Γεώργ. Νιανιάρης δρ. 50, Χαράλ. Χ. Γεωργίου δρ. 25, Θ. Κ. Ἀγγελόπουλος δρ. 10, Β. Βραχάτης, δρ. 10, Κλέαρχος Παπαθεοδώρου δρ. 25, Ἀναστ. Γκολφινόπουλος δρ. 15, Σταῦρος Σταυρόπουλος δρ. 15, Ἐλένη Σταμοπούλου δρ. 25, Ἀχιλεὺς Χαϊρέτης δρ. 20, Ῥάλλης Μακρυγιάννης δρ. 25, Δ. Σιακαμπίνης δρ. 25, Βασίλειος καὶ Νικόλαος Πάνος δρ. 80, Ἀνδρέας Ρούφος δρ. 25 Θεμιστ. Καλογεράκης δρ. 25, Δ. Θ. Ἀγγελόπουλος δρ. 25, Ἰω. Μαμμάκης δρ. 25, Ἀδελφοὶ Θ. Κρεμμύδη δρ. 50, Σ. Κ. Δημακόπουλος δρ. 25, Γεράσιμος Ῥαζῆς δρ. 10, Ε. Καράκης δρ. 15, Ἀναστ. Μπαρμπάρης δρ. 30, Π. Γ. Μαργαρίτης δρ. 20, Ἰω. Η. Γκαλέκας δρ. 5, Σπυρόπουλος δρ. 5, Γεώργ. Σακελλαρόπουλος δραχ. 15, Ἀλκιβιάδης Μαργαρίτης δρ. 15, Σπυρίδων Γ. Τριάντης δρ. 60, Χαράλ. Γ. Τριάντης δρ. 60, Βασίλ. Μαραθίας δρ. 25, Σπυρίδων καὶ Γεώργιος Τζίνης, δρ. 50, Περικλῆς Δογιοτατόπουλος δρ. 25 Χαρίκλεια Διγδοπούλου δρ. 25, Διονύσιος Ἀντωνόπουλος δρ. 10, Ἰω. Η. Χαράλαμπος δρ. 25, Ἀδελφοὶ Α. Τζίνης δρ. 50, Ἰωάν. Βαριόπουλος

δραχ. 25, Θωμαΐς Κλάους δρ. 50, Ίωάννης Μαραθιάς δρ. 25, Περικλής Κ. Θεοχάρης δρ. 20 Νικ. Αλεξόπουλος δρ. 10, Κωνστ. Κόκκινος δρ. 15, Άδελφοί Α. Παππά δρ. 40, Άλέξ. Θωμόπουλος δρ. 50, Στ. Δεσίλλας δρ. 10, Θ. Άγαππτός δρ. 40, Θεόδ. Νικολάου δρ. 30, Ίωάννα Δ. Μαλιτζού δρ. 30, Φιλοπόληνη Ζαϊόπουλος δρ. 20, Νικόλαος Φιλίππου δρ. 5, Μιχαήλ Ζούλας δρ. 15, Παρρασκευή Κυπραίου δρ. 5, Γεώργ. Αλ. Δουζίνας δρ. 25, Γεώργ. Σαρσέντης δρ. 20, Μ. Μαυριοπούλου δρ. 20, Στέφανος Πετσάλης δρ. 25 Κωνστ. Α. αγνωστόπουλος, δρ. 25 Νικόλ. Σαγιάς δρ. 25, Σουσιάννα Μ. Γερούση δρ. 40, Δημ. Ψαρρός δρ. 15, Δημ. Σπυρόπουλος δρ. 15, Παναγιώτης Δημητρόπουλος δρ. 12, Ίω. Στεριώτης δρ. 10, Σπυρίδης και Τασόπουλος δρ. 15, Νικόλαος Θεορίλου δρ. 25, Χρησοστόμη Α. Λάμπρα (διά τρία έτη) δρ. 30, Γεώργ. Οικονόμου δρ. 25, Γεώργ. Γιαννόπουλος ή Ζιχαριτιάς δρ. 40, Άδελφοί Σπυράκου δρ. 25, Βασίλ. Κοσμούδης δρ. 75, Έμμανουήλ Χαιρέτης δρ. 40, Βεώργ. Σωτηριάδης δρ. 50, Άδυσσεύς Μπαριπαρέσος έδωσε κατά τό 1888 δρ. 100 διά τρία έτη. Τό όλον δρ. 3,888.

Η απόκρεως και η προσωπιδοφορία

Άφου όλίγον διασκεδάζομεν πλέον κατά τας ημέρας ταύτας, και η απόκρεως έπαυσε ν' ασκή έπιροήν τινα έπί του έίους μας, άς κάμωμεν ό,τι έκαμεν εύθυμός τις πτωχός, όστις όπόταν έπρεπε νά δειπνήσθ δι' άρτου και ύδατος μόνον, έλλείψει άλλου καλλητέρου έδέσματος, εκάθητο παρά την έστίαν μετά της συζύγου του και άνοίγοντες τό βιβλίον της μαγειρικης, άνεγίνωσκον κατά τίνα τρόπον παρασκευάζονται τά εκλεκτώτερα φαγητά, με τό άρτυμα δέ τοίτο, έτρωγον τόν ξηρόν άρτον των. Άφου και ημείς έπαύσαμεν πλέον νά έχωμεν απόκρεως, άς αναζητήσωμεν τά κατ' αύτάς είς άρχαιοτέρους χρόνους και μακράν ήμών, και διά της μελέτης ταύτης άς άρτύσωμεν τό πενιχρόν καρναβάλι ήμών.

Η απόκρεως πάντοτε και εκ των πρώτων ευρύ ήνοιγε τό στάδιον είς την χριστιανικήν κοιλίαν, ήτις άνευ τύψεως, άλλ' ουχι και άνευ δυσπεψίας, απήλασε παντός καταθρονον αυτή η χορός δέ και η μουσική, άτινα ό Όμικρος άποκαλεί, άναθήματα δαιτός, κοσμήματα του συμποσιου, συμπλήρουν συνήθως την απόλαυσιν. Άλλ' ουδέ τοίτο ήρκεσε τώ ανθρώπω έπόθει έλευθερίαν πληρύτεραν, τό δέ κοινωνικόν προσωπειόν όπερ συνήθως φέρει, τόν κατεστενοχώρει, ήθελε ν' άφεθή είς την φύσιν του έδανείσθ λοιπόν την χάρτινον προσωπίδα, ίνα ύπ' αυτήν έχη τό δικαίωμα νά εΐρη τό πόν, ίνα ύπ' αυτήν δύναται νά ακούσθ τό πόν άνερευθιάστως. Πλήν ταύτα είσι γνωστά τοίς πόν, και ήμιν δέν ύπολείπεται έπί του προκειμένου, η ή αναζήτησις των ίχνών του έθους τοίτου έν άρχαιοτάτοις χρόνοις και η έπισκόπησις αύτου έν τοίς μεταγενεστέροις, χάριν των άναγνωστών μας και των ήμερών άς διανύομεν.

Άπαντες οι λαοί από της άπωτάτης άρχαιότητος μέχρι των καθ' ήμάς ήμερών, έχουσιν ίδιαν τινάς ημέρας, προς απόλαυσιν των γήινων αγαθών ή προς άκολασίαν, που μέν νόμος άνεγνωρισμένος, που δέ συνήθεια άνεκτήσας. Αί ήμέραι αύται είτε Τριώδιον, είτε απόκρεως, είτε Carnaval, ή Διονύσια, ή Άνθεστήρια, ή Όσχοφόρια, ή Σατουρνάλια άποκαλούνται, είσι σχεδόν όμοια πανταχού η πολυφαγία, η οίνοποσία, ό χορός, τό άσμα και η μεταμφιεσμός, είσι τά κυριώτερα αύτων χαρακτηριστικά.

Οί Διγύπτιοι είχον την έορτήν της Ίσιδος, καθ' ην αι μέν γυναίκες ένδύοντο άνδρικά ένδύματα, οι δέ άνδρες γυνακεία φορέματα. Έκ τούτων ένωρίς παρέλαβον και οι Έλληνες τά στοιχεία άλλων παραπλησίων έορτών. Κατά τοίς άρ-

χαιοτάτοις έτι χρόνους οι Άθηναίοι έτέλουν έν κόμφ και μέθη τά Διονύσια, προς τιμήν του Βάκχου, του εύθύμου εκείνου θεου της άμπελοφυγίας και οίνοποιίας, όστις παριστάμενος ως νέος χυρής έστεμμένος με κισόν και φύλλα άμπέλου, δίδει οίκοθεν νά έννοήσθ τις ποίον τρόπον λατρείας και τιμής άπήτει εκ των πιστών του. Κατά τά Διονύσια λοιπόν, έτελούντο όργια, έμπέοντα άποστροφήν είς τας γυναίκας και τοίς πρωτοπαίρους, ότινες είχον άίσθημά τι αιδούς και διά τοίτο ήναγκάζοντο όπως μετέχωσι των κοινών διασκεδάσεων, νά μεταμφιέζονται καλύπτοντες τό πρόσωπον.

Η ιστορία μετέδωκεν ήμιν την είδησιν ότι οι πρώτοι κάτοικοι της Ελλάδος, ποιμένες έτι όντες, κατά τας πανηγύρεις των, εκάλυπτον την κεφαλήν των διά φύλλων και φύτων, έτι δ' έχριον και τό πρόσωπον εκ ου προήλθε κατόπιν η χρήςις των προσωπειών. Προσέτι ότι κατόπιν παραδεχθέντες την πολυθείαν έτέλουν είς τιμήν των έν των θεοτήτων έορτάς, άπαιτούσας μάλλον η ήττον μεταμφιέσεις. Ούτω π. χ. έτελούντο είς τιμήν του Βάκχου και της Άριάδνης τά Όσχοφόρια την 7 Οκτωβρίου καθ' ην έπανήλθεν ό Θεσσεύς εκ Κρήτης είς Άθήνας. Έν τή έορτή ταύτη νεανία εκ των πρώτων οικογενειών των Άθηναίων, μεταμφιεσμένοι είς νεάνιδας και περιτυλιγμένοι φύλλα, έφερον εκ του ναού του Βάκχου η της Άθηνάς την Ήρσισίωνην, κλάδον δηλ. έλαίας περιτυλιγμένον υπό μαλλίου και πλήρη σταφυλών, σύκων και άλλων όπωρών, η δέ λιτανεία αύτη έτελείτο προς άποτροπήν της άφορίας.

Ούτε οι Ρωμαίοι έδείχθησαν έγκρατέστεροι και αιδημονέστεροι κατά τας έορτάς των Σατουρνάλων και Λουπερκαλίων, καθ' άς παριστάνοντο άστρμνοι και άναιδέεις πράξεις υπό άτόμων άτινα κατέφευγον είς την μεταμφίεσιν και τά προσωπειά, ίνα υπό ταύτα έλευθερώτερον παραδίδωνται είς τά όργιά των, χριόντες τά πρόσωπά των διά ψιμμουθίου, παρομορφούντες αύτά διά προσωπειών και ένδύόμενοι τας στολάς των θεών της μυθολογίας των. Έπί των αυτοκρατόρων πρό πάντων και της εκφυλισθείσης Ρώμης όλαι αύται αι μεταμφιέσεις και παραστάσεις έτερπόν τόν λαόν και εκολάκουν τόν κύριον είσαι γνωστόν ότι ό Νέρων μεταμφιεσμένος είς Άπόλλωνα, έψαλλε στοίχους έπί του θεάτρου, ως και τινες των διαδόχων αύτου. Έν Ρώμη κατά τά Σατουρνάλια, όπως και έν Άθήναις κατά τά Άνθεστήρια έπεκράτει όλιγοήμερος και παροδική ίσότης ό δούλος άπεκαθίστατο ίσος τώ κυρίω, ό δούλος περιεβάλετο την στολήν του κυρίου του, έλάμβανε την θέσιν τοίτου έν τή τραπέζη, διάτασσε δέ και ύπακούετο έν πόν είζουσία μιας ήμέρας, συντελούσα είς τό νά καταστήσθ την έπιούσαν την δουλείαν του σκληρότεραν και έπαχυστέραν.

Βαθυρόδον όμως μετ' όλίγον η συνήθεια των παραδοξών και εκτάκτων τοίτων διασκεδάσεων και των μεταμφιέσεων σχεδόν είχεν εκλείψει, ότε κατά τοίς μεταγενεστέροις χρόνους άπαντών έν Βενετία τό περιάλαιτον αύτης καρναβάλι, όπερ τσαούτην έχορήγησεν ύλην είς τοίς μυθιστοριογράφους και ποιητάς των μετέπειτα χρόνων. Η άραία Βενετία, η νύμφη του Άδρια, άφου έδοξάσθη διά των θριάμβων των όπλων της, κατήντησεν από πτώσεως είς πτώσιν ν' άπολαυατήσθ τό όνομά της διά όλων πρσφώνων καρναβαλίων της. Κατ' αύτά συνέρρον εκεί εκ όλων των μερών του κόσμου, οι εύγενεις η πλούσιοι, νέοι, όπως σπεύρωσιν άφειδώς τόν χρυσόν, όν οι πατέρες των διά κόπων πολλών συνέλλεξαν, πρό των ποδών των έταίρων, άς αι άκόλαστοι εκείναι πανηγύρεις εκ όλων των σημείων προσείλκουν. Χαρά, φρενίτις, μέθη, άκολασία, μονομαχίαι, μεταμφιεσμός γενικός, ίδού, ό,τι ως έπιδημία ένέσκηπτεν έν Βενετία. Η έμπορικωτάτη εκείνη πόλις, κατά τας ήμέρας αύτάς άλλο έμπορίον δέν ένέκλεινε ναιμή τό των μυραλοφών, των

άρωματων και των δαντελών, οι δ' εύγενείς κληρονόμοι των άδύων της Γαλκνοτάτης δημοκρατίας, δέν έγνώριζον έντιμότεραν ένασχόλησιν, η την του Τραπεζίτου του Φαραώ. Ο Βοναπάρτης παραχωρήσας την Βενετίαν είς την Αύστριαν, την απέσπασεν εκ όλων τοίτων, εκτοτε δέ χροεύουσι και εκεί όσον και άλλαχού.

Έκ της Βενετίας όμως ένωρίς παρέλαβον και οι Γάλλοι τά στοιχεία παρομοίων έορτών έν Παρισίοις από των χρόνων Λουδοβίκου τέτου άπαντών αυτών πανηγυρίζομεν έν πάση τή λαμπρότητι της Αύλης εκείνης, είς ην όρείλεται και η συστηματοποίησης των χορών των μεταμφιεσμένων, ότινες εκτοτε έπεκράτησαν καθ' όλον την λοιπήν Ευρώπην. Έννοείται ότι και έν Γαλλία, ιδία δέ έν Παρισίοις, τας άπόκρεως διήρχοντο έν κραιπάλη και μασκαροσύνη. Τό πρώτον εκεί οι εύγενείς μεταμφιέζοντο έν κύκλοις ίδίοις, έπί της αντίδρασιλείας δέ η Αύλη, η Βοηθεία του προσωπειού, άνεμίχθη με τόν λαόν, εύρίσκουσα έν τοίς εύθύμοις αύτου διασκεδάσει, τό θέλητρον όπερ πάντοτε περίχει η άπουσία της αυστηρας έθιμοτυπίας. Χοροί μεταμφιεσμένων έδόθησαν κατόπιν υπό της αύλης και έντός των άναντήσρων, έν οι προσεκληθήσαν και ιδιώται. Οι χοροί όμως του μελοδράματος συνετέλεσαν θαυμασίως παρά πάντας τοίς λοιπούς είς την παράδοξον ταύτην συνάφειαν των δύο τώως έτερογενών κοινωνικών στοιχείων. Έν τοίς χοροίς του μελοδράματος η αύλη και η πόλις, οι Παρισίοι και οι Βερσαίλοι συγκεχυμένοι, φύρδην μίγδην, παραδίδοντο είς την εύθυμίαν και τας ήδονάς υπό τό πέπλον του άγνωστού. Η συνάντησις αύτη και διά τόν εύγενή και τόν ιδιώτην είχε θέλητρον τι, διότι τόν δεύτερον έστετε παρά τόν προνομιούχον, τόν δέ πρώτον είλκυε διά τό κισνοφανές άμφότεροι λοιπόν έρρήθησαν είς τας διασκεδάσεις ταύτας άτινες ίκανοποιούν άμφοτέρων τας όρέξεις. Οι εύγενείς έν τοίτοις δέν παρήτηρησαν ότι ό ιδιώτης εκεί προσέκτα μικρόν και κατ' όλίγον τό θάρρος ν' άπειρήσθ υπό τό προσωπειόν κατά πρόσωπον αύτου και νά τοίς άντιλέγη, ουδ' ήνόησεν ότι δέν ήθελε θραδύνει νά πράξθ τ' αύτά με πρόσωπον άσκεπές. Έν εκεί λόγω λοιπόν έν τοίς χοροίς των μεταμφιεσμένων, συνελήθη η μεγάλη εκείνη έπανástασις ήτις έφερε τά άνω κάτω. Πλήν τοίτο είναι εκτός του θέματος ήμών.

Σήμερον ό κόσμος πανταχού πανηγυρίζει τας απόκρεως έν πότω και εύθυμία ό λαός πάντοτε έν αληθεία χαρά, οι πλούσιοι έν βασιασμένη θυμηδία είς πολλές πόλεις της Ευρώπης κατ' ίδιον τρόπον έορτάζεται η τελευταία ήμέρα, ήτις έστιν η Τρίτη της καθαρής έβδομάδος. Έν Ρώμη η ήμέρα αύτη χαρακτηρίζεται διά της λαμπαδοφορίας άποπρωίως όλη η Άγία πόλις κινείται, άπειρον πλήθος λαού βάνει έν συνοδία, έν η έκαστος κρατεί άνημένην λαμπάδα και καταβάλλει πόναν προσπάθειαν νά σβέσθ τό κηρίον του γειτονός του, προσφυλάσσειν τό ίδιον εκ παρομοίου παθήματος, έκαστον δέ σβέσιμον έπακολουθούσιν άλαλαγμοί και θορυβώδεις γέλωτες, ους αίρνης διακόπτει σοβαρός και έπιβάλων ό ήχος του κώδωνος ό άναγγέλων την έναρξιν της τεσσαρακοστής τότε αι λαμπάδες σβέννυνται και τά προσωπειά πίπτουσιν, άθρόον δέ σπεύδει τό πλήθος εκείνο έν ταίς εκκλησίαις, άτινες αναλαμβάνουσι νά είπωσιν αύτώ, έν άλλαις λέξεσι, τό περιώνυμον εκείνο κήρυμα, τό μετά τό τέλος των Άνθεστηρίων έν Άθήνας εξαγγελόμενον. «Τό θύραζε Κάρες ουκέτ' Άνθεστήρια»

Ηίττον άξιοσημείωτος δέν είναι η τελευταία αύτη ήμέρα έν Παρισίοις, τό Mardi Gras του Παρισινού όχλου. Ο λαός κατά τας τρεις τελευταίας ήμέρας της απόκρεως, άμέριμος ρίπτεται είς πόν είδος διασκεδάσεων άς εκγυλεί η μεγαλούπολις εκείνη, κατά την ύστάτην δέ ταύτην, ουδέεις μένει άμέτοχος της γενικής χαράς. Ο πλούσιος νεανίας ό κατατρώγων την περιου-

είναι του πατρός του και ο πτωχός εργάτης, ο οποίος ένεργησας και το τελευταίον τής κλίσης του κάλυμμα, ο μόνος έφ' αμάξης, ο δέ πτωχός, εκείνος με τόν καρπανάτην, ούτος με τήν μηλίτην, πρέπει να διασκεδάσων μέχρι κέρου. Καί ιδού λαός...

Βιταύθα δέν πρέπει να παραλείψωμεν, προς τιμήν του ελληνικού λαού, ότι παρ' αὐτῷ αἱ ἀπόκρως εἰσὶν ἡμέραι οὐχὶ ὀργίων, ἀλλ' εὐθυμίας, ἡρέμου, ἀ. χαρακτηριστικοί κοιναί μεταξὺ συγγενῶν καὶ φίλων ἀφελείς ἐστιάζεις, συντελοῦσαι μᾶλλον εἰς τὴν σύσφιγγιν, παρά εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν οἰκογενειακῶν καὶ κοινωνικῶν δεσμῶν.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74 ε. σ. ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν προκείμενην αἴτησιν τοῦ Λίμπαν Κόνερ, κατοικοῦ Βιέννης. Κηρύσσει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Γεώργιον Α. Χρυσικόπουλον ἔμπορο-εργοδότην κάτοικον Πατρῶν, διαρρίζει προσωρινούς συνδίκους τὸν Αὐγ. Βόλκε, Μιχ. Παπαδόπουλον καὶ Γεώργ. Σουλιώτην δικηγόρους, Πιστηγῆν δὲ τὸν πρωτοδίκην Ι. Καγκάδην.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 27 Ἰανουαρίου 1890.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Βελλίσης

Ὁ ὑπογραμματεὺς Α. Δ. Γασσόπουλος Ἀκριβὴς ἀπόσπασμα ἀπὸ τῆς αὐθημερῆς Ὁ ὑπογραμματεὺς (Τ. Σ.) Χ. Π. Θεοχάρης

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 10 τρέχοντος ὧραν 9 π. μ. τελοῦμεν μνημόσυνον ἐν τῷ ναυτῷ Εὐγγελιστρίας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀδελφοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεὺς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ἰψιστον δεήσεις των.

Πάτραι 8 Φεβρουαρίου 1890.

Τὰ τέκνα Ἡ ἀδελφὴ

Ὁ κ. Πέαρσ Φάβρος Φερρώννης διπλωματοῦχος ἀγρονόμος Ἰταλικῆς σχολῆς, οἰνοποιὸς καὶ χημικὸς, προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς ὄντινα ἔχει χρεῖαν αὐτῶν, εἴτε πρὸς καλλιέργειαν ἀγρῶν, καὶ ὀπροφορῶν κήπων, εἴτε πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν προσέτι καὶ ὁ ἐργασίας οἰνοποιητικῆς καὶ πνευματοποιίας. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου»

Ἡ ἔνωσις (L' UNION)

Γαλλικὴ Πυρασφαλιστικὴ ἑταιρεία ἸΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῷ 1828

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 80 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΡΑΓΚῶΝ

Ἡ ἔθνικὴ τράπεζα δέχεται τὰ συμβέλαιά της Πράκτωρ [ἐν Πάτραις Κ ΤΣΕΡΩΝΗΣ

ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

Α. Α. ΣΥΨΩΜΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Συψώμου πωλοῦνται: ΟΙΝΟΣ μέλας, τριετής πρὸς λ. 50 ἢ φιάλη ΟΙΝΟΣ λευκός » » 50 » ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετής δρ 1 » CURAÇAO (Κουρασώ) » 5 » ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν) » 1,251 »

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται αἶνος πολὺ παλαιὸς ἀρίστης ποιότητος, τονικὸς, δι' ἀσθενεῖς πρὸς δρ. 2 ἢ φιάλη ΒΟΡΔΩ » 2 » SAUTERNES (λευκός) » 2 1/2 » Αἱ τιμαὶ δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ.

—)ο(—

Ὁ κ. Καππαρδάκης, δ' καλλιτέχνης ζωγράφος ἀναγκαζόμενος ἕνεκεν οἰκογενειακῶν υποθέσεων καὶ χάριν τῆς υγείας του, νὰ μείνῃ ἐπὶ τινα ἀκόμη καιρὸν ἐν Πάτραις, ἀπεφασίσει νὰ συστήσῃ καὶ φωτογραφεῖον, πλὴν φωτογραφεῖον οὐχὶ ὡς τὰ μέχρι τοῦδε ἐν Πάτραις, ἀλλ' ἐντελές, ἐν τῷ ὁποίῳ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους καὶ ἔξοας, ἀν οὐχὶ καλλιτέρας τῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Περὶ δὲ τῶν τιμῶν δύναται τις νὰ κρίνῃ ὅταν

μάθῃ ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ τὴν φωτογραφίαν του εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ ἐντελῶς καλλιτεχνικῆν ἀντὶ μόνον 25 δραχμῶν.

Τὸ φωτογραφεῖον κεῖται ἀπέναντι τοῦ «Στρομπεῖου Παρθεναγωγείου».

Ἀφίκετο καὶ κατοικεῖ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Πατρῶν» ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Γελαδάκης, ἐπὶ τετραετίαν ἐν Παρίσιος καὶ Βιέννῃ ἀσχοληθεὶς εἰδικῶς εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν, προτιθέμενος δὲ νὰ διαμείνῃ ἐπὶ μνησίων χρονικῶν διάστημα ἐνταῦθα, εἰδοποιεῖ τοὺς πάσχοντας ἐξ ὀφθαλμιακῶν νοσημάτων οἰωνόηποτε καὶ τῶν δεομένων ἐγγειρητέως, ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ MUTUAL MANCHESTER

Ἰδρυθὲν τὸ ἔτος 1870.

ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Διορισθεὶς Γενικὸς πράκτωρ ἐν Ἑλλάδι ἔδραν ἔχουσαν τὰς Πάτρας, τοῦ ἐν Manchester Πυρασφαλιστικοῦ Καταστήματος «The Mutual» λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ὑμετέραν προτίμησιν ἐφ' οἰαδήποτε ἀσφαλείᾳ ἢ προτίθεσθε νὰ ἐνεργήσῃτε ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας σας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός.

Ἡ πρό πολλοῦ κεκτημένη παγκόσμιος ὑπόληψις τῆς ἑταιρίας ταύτης καὶ ἡ μεγάλη ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν της καθιστῶσι περιττὴν πᾶσαν προσπάθειά, μου διὰ τὴν περαιτέρω πρὸς ὑμᾶς σύστασιν τῆς ἐν λόγω ἑταιρίας.

Τὰ ἀπαιτούμενα ἀσφάλιστρα εἰσὶ τόσῳ μέτρια ὅσα ἡ φύσις τῶν ἀναδεχομένων κινδύνων τὸ ἐπιτρέπουσι πᾶσαν δ' ἐπ' αὐτῶν περαιτέρω πληροφροῖαν εὐχαρίστως θέλω παρέξει ὑμῖν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΑ Πράκτωρ.

Νέος μετὰ τὰς καλλίστας συστάσεις, προσφέρεται νὰ διδάξῃ μετὰ τρόπον πρακτικώτατον τὴν Ἰταλικήν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν γλῶσσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Δ. Λυμπεροπούλου.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΛΥΣΙΣ

τοῦ Ζυθοπολείου Βαντάϊκ

Τὰ ἐδώδιμα καὶ ποτὰ πωλοῦνται μετὰ γάλον ἐκπεσμόν.

Σπουδαία καὶ ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις

Εἰς τὴν οἰναποθήκην Ἰωάννου Τζατζῶνη πλῆθος οἴκτας Πάνου Ἀλεξοπούλου ἢ Κραβαριώτη πωλοῦνται οἶνοι μαῦροί ἀρίστης ποιότητος, παλαιότατοι καὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ὠφελιμώτατοι. Οἱ μὲν τριετεῖς πρὸς λεπ. 80 ἐκάστην ὄκλι οἱ δὲ διετεῖς πρὸς 60

Νέος κάλλιστος ἐντριβέστατος τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ τῆς διπλογραφίας, ἐπὶ μακρὸν δικιώσας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, διδάσκει εὐμεθῶς ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ μαθήματα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν νὰ ἐπιφω ληθῶσι τῆς ἐνταῦθα ἐγκαταστάσεώς του καὶ νὰ διδαχθῶσι καρποφόρως τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν ἢ τὴν διπλογραφίαν, ἄς ἀποτανωθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Φιλίππου